

[M. C. Jensen.]

hed —, men selv om det ærede Medlem synes, at den kunde passe pænt ind i Faunaen, bør man ikke glemme, at en hel Del Mennesker her i Landet lever af Fiskeri, og naar det er paaviseligt — det kan det ærede Medlem slet ikke afkræfte —, at denne Fugl udrydder en Mængde Fiskeyngel, er det efter min Mening ganske urimeligt nu at gaa over til at frede den — jeg havde endda nærmest tænkt mig, at Skarven skulde gøres fredløs. Paa det Punkt er det ærede Medlem og jeg altsaa ganske uenige.

Jeg vil ogsaa gerne gøre mig til Talsmand for, at man udvider den Tid, hvori Søens Fugle maa jages. Jagten paa Søen har altid været en nødvendig Biindtægt for mange Fiskere; navnlig i den Tid, hvor Søen enten er helt eller delvis lukket af Is, har Jagten kunnet hjælpe til at holde Familier udenfor Hjælpekassen. Derfor synes jeg, det er ganske urimeligt at frede en Fugl, som vi i en vis Forstand ikke har nogen Ret til at kalde en dansk Fugl, naar den er nødvendig for en hel Del Mennesker og hjælper til at skaffe dem Føden.

Jeg forbavses noget over Udformningen af § 16 og kan ikke forstaa, at man ved Udarbejdelsen af denne Paragraf har haft den nødvendige zoologiske Sagkundskab til Disposition. Dersom man tager Loven af 1894, Loven af 1922 og dette Lovforslag, finder man lige saa mange forskellige Navne paa Søens Fugle, som der er Love. Man bliver fuldstændig desorienteret, naar man vil undersøge, hvorledes Fredningsbestemmelserne for disse Fugle har været under den tidligere Lovgivning; eet Sted henregnes de til Svømmefugle, et andet Sted til Vadefugle, nogle Steder til Dykænder, medens der andre Steder findes andre Navne. Det er muligt, at den jævne Befolkning i de forskellige Landsdele har forskellige Navne for den samme Fugl, men der maa da i alle Tilfælde være et fælles latinsk Navn, og da det er nødvendigt, at det er klart, hvilke Fugle der menes, synes jeg, at man maaske i Parentes burde anføre den latinske Betegnelse. Det er ikke ligegyldigt, om Befolkningen ved, hvilke Fugle det drejer sig om, og jeg er ganske klar over, at mange ude i Landet ikke ved det. Dette støtter jeg paa en Sammenligning af det foreliggende Lovforslag og de tidligere Love, hvor man bruger andre Betegnelser for disse Fugle.

Ifølge § 25 er det forbudt at anvende Net til Fangst af Søfugle. En tilsvarende Bestemmelse findes i 1922-Loven, og den

har man fortolket derhen, at hvis man fangede Fugle i Net, kunde man ikke sælge dem, medmindre man havde Jagtkort. Jeg forstaaer nu ikke, at man kan fortolke Bestemmelsen saaledes, men jeg synes ogsaa, det er ganske urimeligt at forbyde Fangst af Fugle i Net. Det er aldeles umuligt at overbevise en Mand om, at han sætter Net ud udelukkende til Fuglefangst; han vil altid kunne hævde, at han sætter Net ud til Fangst af Fisk, og naar han faar disse Fugle i Nettet, og de ellers er friske og gode, er det urimeligt, at de ikke maa være Genstand for Salg, naar det er i en Tid, hvor der overhovedet maa handles med saadanne Fugle. Jeg vilde ønske, man kunde faa denne urimelige Bestemmelse ændret.

Saa kommer jeg til § 27. Det er en helt ny Bestemmelse, og hvad enten det er sket med Villie eller ikke, er den vendt mod et bestemt Erhverv; i alle Tilfælde vil Konsekvensen blive, at Fiskerne ikke vil kunne drive Jagt fra de Fartøjer, de har, her i Sundet hele Aaret og de øvrige Steder ca. to Maanedere af Aaret, hvor ellers Jagten paa de Fugle, de sædvanligvis driver Jagt paa, er gaaet ind. Det er efter min Opfattelse ganske forkert, at man her er i Begreb med at vedtage en Lov, hvori der findes en Bestemmelse om, at der ikke maa drives Jagt fra Motorbaad. Man har sikkert tilsigtet med denne Bestemmelse at begrænse Muligheden for, at Jægerne kan faa saa stort Udbytte, som de ellers kunde faa, idet man har ment, at naar der drives Jagt fra Motorbaad, vil Jægerne være i Stand til at komme Fuglene paa Skudhold noget før end fra Sejlbaad. Jeg er imidlertid tilbøjelig til at tro, at det ikke er Tilfældet. Selv om en Motorbaad løber en Fart af, lad mig sige nominelt 6 Kvartmil i Timen, saa er alene den Støj, Motoren holder, tilstrækkelig til at gøre Fuglene opmærksom paa, at der er Fare paa Færde, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det i mange Tilfælde vil gaa saadan, at Jægere, der virkelig vil have et reelt Udbytte af Jagten, langt lettere faar det ved at drive Jagten fra Sejlbaad end fra Motorbaad. Men Fiskerne har nu ikke andet end Motorbaade — i hvert Fald i alt væsentligt —, og derfor vil jeg meget henstille til den højtærede Minister, om man ikke kunde faa denne Bestemmelse ud af Lovforslaget. Kan det ikke lade sig gøre, vil jeg gerne have en Udtalelse om, hvorfor den højtærede Minister vil have denne Bestemmelse ind, og hvis den højtærede Minister da vil sige til mig: Ja, det er, fordi man